



Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 68/19
V Lucemburku dne 27. května 2019

Rozsudky ve spojených věcech C-508/18 OG (Státní zastupitelství v Lübecku) a C-82/19 PPU PI (Státní zastupitelství ve Cvikově), jakož i ve věci C-509/18 PF (Nejvyšší státní zástupce Litvy)

Německá státní zastupitelství neposkytují dostatečnou záruku nezávislosti na výkonné moci, aby mohla vydat evropský zatýkací rozkaz

Naproti tomu nejvyšší státní zástupce Litvy takovouto záruku nezávislosti poskytuje

Dva litevští státní příslušníci a jeden rumunský státní příslušník se před irskými soudy brání proti výkonu evropských zatýkacích rozkazů, jež byly vydány německými státními zastupitelstvími a nejvyšším státním zástupcem Litvy pro účely trestního stíhání. Dotyční jsou stíháni pro činy kvalifikované jako vražda a těžké ublížení na zdraví (OG), ozbrojená loupež (PF) a organizovaná nebo ozbrojená loupež (PI).

Uvedení tři dotyční tvrdí, že německá státní zastupitelství a nejvyšší státní zástupce Litvy nejsou příslušnými pro vydání evropského zatýkacího rozkazu, neboť nejsou „justičním orgánem“ ve smyslu rámcového rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu¹. Pokud jde o německá státní zastupitelství, OG a PI zejména tvrdí, že nejsou nezávislá na výkonné moci, jelikož zapadají do správní hierarchie, na jejímž vrcholu se nachází ministr spravedlnosti, takže existuje nebezpečí politického zásahu.

Supreme Court (Nejvyšší soud, Irsko) a High Court (Vrchní soud, Irsko) žádají v těchto souvislostech Soudní dvůr, aby podal výklad rámcového rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že PI je na základě evropského zatýkacího rozkazu na něj vydaného ve vazbě v Irsku, Soudní dvůr vyhověl žádosti High Court o projednání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, jež se jej týká, v naléhavém řízení.

Rozsudky z dnešního dne **Soudní dvůr rozhodl, že se pojem „vystavující justiční orgán“ ve smyslu rámcového rozhodnutí nevztahuje na taková státní zastupitelství členského státu, jako jsou státní zastupitelství v Německu, jež jsou vystavena riziku, že při přijímání rozhodnutí o vydání evropského zatýkacího rozkazu budou přímo či nepřímo podléhat individuálním příkazům nebo pokynům ze strany výkonné moci, jako např. ministra spravedlnosti.**

Naproti tomu se tento pojem vztahuje na takového nejvyššího státního zástupce členského státu, jako je nejvyšší státní zástupce Litvy, který je sice strukturálně nezávislý na soudní moci, avšak je příslušný k vedení trestního stíhání, a jeho postavení v tomto členském státě mu při vydávání evropského zatýkacího rozkazu poskytuje záruku nezávislosti na výkonné moci.

Soudní dvůr nejprve připomněl, že evropský zatýkací rozkaz je prvním konkrétním opatřením v oblasti trestního práva k provedení zásady vzájemného uznávání, která je sama založena na zásadě vzájemné důvěry mezi členskými státy. Obě tyto zásady mají zásadní význam, neboť umožňují vytvoření a zachování prostoru bez vnitřních hranic.

Zásada vzájemného uznávání předpokládá, že musí být vykonány pouze evropské zatýkací rozkazy splňující podmínky stanovené v rámcovém rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že evropský

¹ Rámcové Rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34), ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009 (Úř. věst. 2009, L 81, s. 24).

zatýkáci rozkaz představuje „soudní rozhodnutí“, je zejména třeba, aby byl vydán „justičním orgánem“.

Ačkoli členské státy mohou v souladu se zásadou procesní autonomie určit podle svého vnitrostátního práva „justiční orgán“, který je příslušný pro vydání evropského zatýkáciho rozkazu, nemůže být smysl a dosah tohoto pojmu ponechán na posouzení jednotlivých členských států, ale musí být v celé Unii jednotný.

Je pravda, že se pojem „justiční orgán“ neomezuje na označení pouze soudců či soudů členského státu, ale umožňuje širše zahrnout orgány povolané k účasti na výkonu trestního soudnictví tohoto členského státu, na rozdíl zejména od ministerstev nebo policejních orgánů, které spadají pod moc výkonnou.

Podle Soudního dvora tedy lze německá státní zastupitelství i nejvyššího státního zástupce Litvy, jejichž role je při vedení trestního stíhání zásadní, považovat za účastníky se výkonu trestního soudnictví.

Nicméně **orgán pověřený vydáním evropského zatýkáciho rozkazu musí při výkonu svých funkcí jednat nezávisle, a to i když se tento zatýkáci rozkaz zakládá na vnitrostátním zatýkáci rozkazu vydaném soudcem nebo soudem.** V tomto ohledu musí být způsobilý vykonávat tyto funkce objektivně s přihlédnutím ke všem důkazům v neprospěch i prospěch, aniž je vystaven riziku, že jeho rozhodovací pravomoc bude předmětem externích příkazů nebo pokynů, zejména ze strany výkonné moci, takže neexistuje žádná pochybnost o tom, že k přijetí rozhodnutí o vydání evropského zatýkáciho rozkazu je příslušný tento orgán, a nikoli v konečném důsledku uvedená výkonná moc.

Pokud jde o státní zastupitelství v Německu, Soudní dvůr konstatoval, že zákon nevylučuje, že by jejich rozhodnutí vydat evropský zatýkáci rozkaz mohla v individuálním případě podléhat pokynu ministra spravedlnosti dotyčné spolkové země. Tato státní zastupitelství tedy nesplňují jednu z nezbytných podmínek k tomu, aby mohla být považována za „vystavující justiční orgán“ ve smyslu rámcového rozhodnutí, a sice poskytovat justičnímu orgánu vykonávajícímu takovýto zatýkáci rozkaz záruku, že při jeho vydávání jedná nezávisle.

Naproti tomu se jeví, že nejvyšší státní zástupce Litvy může být považován za „vystavující justiční orgán“ ve smyslu rámcového rozhodnutí, neboť jeho postavení v tomto členském státě zajišťuje nejen objektivitu jeho posláním, ale poskytuje mu též záruku nezávislosti na výkonné moci při vydávání evropského zatýkáciho rozkazu. Písemnosti obsažené ve spise, který má Soudní dvůr k dispozici, však neumožňují zjistit, zda rozhodnutí tohoto státního zástupce o vydání evropského zatýkáciho rozkazu mohou být napadena opravným prostředkem, který v plném rozsahu splňuje požadavky na účinnou soudní ochranu, což přísluší ověřit Supreme Court.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Úplné znění rozsudku ([C-508/18 a C-82/19](#), jakož i [C-509/18](#)) se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106